

[ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ]

Πλήρης σύγχυση

Σα να τους βλέπω τους ευτυχισμένους ρεπόρτερ με τα ματσούκια εν μέσω του ευλαβούς πλήθους να συγκρατούν δύσκολα τον σαρκασμό: «Τι είναι για σας η 17 Νοέμβρη»; Πολύ θα γελάσουμε φέτος. «Τρομοκρατική οργάνωση αποφοίτων του Πολυτεχνείου. Επειδή δεν πέρασαν στη Σχολή Καλών Τεχνών και τους ανάγκασαν να γίνουν αρχιτέκτονες, εκθέτουν τη ζωγραφική τους κάθε χρόνο

τέτοια μέρα στην Πατσοίων. Η οποία κλείνει γύρω γύρω από αστυνομικούς, για να μην πλησιάζει ο κόσμος και κατεβαίνει

Της Άννας Δαμιανίδη
adamian@dolnet.gr

απότομα το αισθητικό του επίπεδο». Αυτή είναι η πιο λογική εξήγηση, εξάλλου, η μόνη που μπορεί να πείσει. Υπάρχει τίποτα πιο τραυματικό από το να μην περνάς στο Πολυτεχνείο; Αφού μερικοί προσηπάθησαν κάποτε να μπουν με τανκς! Υπήρξαν και νεκροί, επειδή δεν ήθελαν να επιτρέψουν την ίδρυση αμερικανικών ιδιωτικών κολεγίων και Πανεπιστημίων. Κάπως έτσι. Και μετά απελευθερωθήκαμε από τις επετείους που αρχίζουν από είκοσι, αλλά βρεθήκαμε δεμένοι χεροπόδα με μία που αρχίζει από δέκα. Δεν μπερδεύεται με Οκτώβρη και Μάρτη, μπερδεύεται με τις ομώνυμες πρώην οργανώσεις. Στην Ελλάδα είσαι ότι δηλώσεις κι ότι προλάβεις να ονομαστείς και να ονομάσεις. Έχουμε ψύχωση με τα ονόματα, είναι γνωστό. Καλύτερα να έπεφτε 28 Φεβρουαρίου, να γιορταζόταν κάθε τέσσερα χρόνια, να γλιτώναμε τη σύγχυση. Με τη διπλή σημασία του όρου. Τη σύγχυση που συγχέει, των εννοιών, των συμβόλων, των συνθημάτων, όλων αυτών των ειδών με τα οποία παραμπουχτίσαμε ως λαός και αρχίζουν πλέον να μας βγαίνουν από τ' αυτιά, φύρδην μίγδην και ατάκτως ερριμμένα, και τη σύγχυση που συγχύζει. Ημερομηνίες, και χρονολογίες και μπάντες, και γαρίφαλα και δηλώσεις μπανά και επαναστατικές φράσεις σαχλές και αδιαλλαξίες ανόητες και νοσταλγίες υποκριτικές, να αραιώναν κάπως, πολύ καλό θα μας έκανε γενικώς.

Από την Ευρώπη βρέθηκε στρατευμένος στην Αυτοδιοίκηση, γιατί πιστεύει πως ο θεσμός αποτελεί το μελλοντικό επίκεντρο του αγώνα για τον εκδημοκρατισμό της Πολιτείας. Ο καθηγητής και πρόεδρος πλέον του Επιστημονικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Δημήτρης Τσάτσος, δηλώνει εξοργισμένος από την επαίσχυντη επίθεση του Αρχιεπισκόπου κατά του πρώην υπουργού Δικαιοσύνης, αλλά και από την επίθεση άλλου «εκπροσώπου του Θεού» κατά του Σημίτη.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ:
ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ
ΜΟΥΤΟΥΣΗ

Όταν η επιστήμη συναντάει την πολιτική...
Τότε ολοκληρώνεται η δημοκρατία. Τότε η πολιτική αποκτά επιστημονική ευθύνη και η επιστήμη πολιτική ευθύνη. **Πολιτικές λειτουργίες κι επιστημονική ανεξαρτησία: έννοιες αντιφατικές;** Έννοιες αλληλένδετες. Η επιστήμη υπάρχει για την κοινωνία και υπηρετεί τη δημοκρατική πολιτεία. **Από την Ευρώπη, τώρα πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου της Αυτοδιοίκησης. Συνειδητή επιλογή;** Οι δημόσιες επάλξεις δεν διεκδικούνται γιατί δεν είναι επάγγελμα. Στρατεύεσαι ή αποστρατεύεσαι. Ο πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ με στράτευσε. Και με έπεισε. **Γιατί τώρα στην Αυτοδιοίκηση; Κρίσιμη στιγμή;** Αισθάνομαι πως με την ανανέωση της Αυτοδιοίκησης αρχίζει ένα νέο δημοκρατικό κίνημα στη χώρα. Οι τοπικές κοινωνίες μπαίνουν μπροστά και καθιστούν τον πολίτη παράγοντα του πολιτικού βίου. **Μονόδρομος για την Αυτοδιοίκηση είναι...** Η διεκδίκηση του μεγάλου δημοκρατικού της ρόλου. **Η αξιοπιστία της Αυτοδιοίκησης**

περνάει μέσα από... Την αυτοκάθαρσή της. **Μονόδρομος για το κράτος;** Απολύτως ναι. Να πάψει το κράτος να ασκεί λειτουργίες που δεν τις μπορεί πλέον. **Με 42% εκλέγεται πρωθυπουργός. Γιατί όχι και δήμαρχος;** Πρώτον, καθώς εκλέγεται πρωθυπουργός με 42%. Δεύτερον, η τοπική κοινωνία χρειάζεται πλειοψηφική ηγεσία που να τη νομιμοποιεί όχι μόνο την ώρα της εκλογής, αλλά και σε όλο το διάστημα της θητείας της. **Αιρετή περιφέρεια: μόνο επειδή το «επιβάλλει» η Ευρωπαϊκή Ένωση;** Η Ευρωπαϊκή Ένωση το επιβάλλει διότι είναι θεσμικά αναγκαίο. **Τι κωλαίνει στην Ευρώπη;** Λείπει η έμπνευση, δηλαδή οι εμπνευστές. Και όσοι το παίζουν τέτοιοι – ενώ δεν είναι – υπόσχονται πιο πολλά απ' ό,τι αντέχει η Ευρώπη και έτσι την εκθέτουν και την αποδυναμώνουν. Φοβού τους απανταχού «εκσυγχρονιστικούς ευρωπαϊστές»! **Φορολογική αναμόρφωση, χωρίς επιπρόσθετη επιβάρυνση. Να το πιστέψουμε;** Είναι απαραίτητη και γι' αυτό

[20 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ]

Δημήτρης Τσάτσος

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Οι επιθέσεις κατά Σημίτη - Σταθόπουλου χαρακτηρίζουν τους υβριστές

είναι αναγκαίο να πιστέψουμε στην αξία του αγώνα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Το ανθρώπινο δυναμικό της Αυτοδιοίκησης μπορεί να αντεπεξέλθει στις ευθύνες μιας ισχυρής Αυτοδιοίκησης;

Και εδώ η σωστή λέξη είναι παιδεία. Περισσότερη παιδεία.

Πότε θα πάψει η Αυτοδιοίκηση να φιλοξενείται στις εκθέσεις του Σημίτη και των Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης;

Ανεπάρκειες και φαινόμενα διαφθοράς δεν είναι μόνο θέματα εισαγγελείας, αλλά και συνείδησης που επιβάλλει το εκλογικό σώμα.

Τα πολιτικά κόμματα ομνύουν στο όνομα της αποκέντρωσης, διατηρώντας συγκεντρωτικές τις δομές τους. Πόσο πειστικά μπορεί να είναι;

Ας αφήσουμε αυτήν την κουβέντα. Η πειστικότητα των πολιτικών κομμάτων είναι μια θλιβερή ιστορία σήμερα. Ας την αφήσουμε για μία άλλη φορά.

Το νέο Σύνταγμα διευκολύνει την ισχυροποίηση της Αυτοδιοίκησης. Ο νομοθέτης γιατί δεν τολμά;

Ο νομοθέτης είναι τα κόμματα και τα κόμματα είναι, εν πολλοίς, οι βουλευτές. Το σύστημα, ως έχει, δεν επιτρέπει τίποτα που να θίγει τις πελατειακές εξαρτήσεις.

Η Αυτοδιοίκηση δεν «πουλάει» στα ΜΜΕ...
Θα πουλήσει γιατί καθίσταται το

μελλοντικό επίκεντρο του αγώνα για τον εκδημοκρατισμό της Πολιτείας, φθάνει να μην παραδοθεί στην εμπορία των ΜΜΕ.

Υπάρχει κάτι που σας εξόργισε τους τελευταίους μήνες;

Η επαίσχυντη επίθεση του Αρχιεπισκόπου κατά του μεγάλου δασκάλου Μιχ. Σταθόπουλου, ουσιαστικά όμως κατά της αποκατάστασης της

δικαιοκρατικής νομιμότητας στο θέμα των ταυτοτήτων, αλλά και η εξίσου επαίσχυντη και κυδαία επίθεση άλλου «εκπροσώπου του Θεού» κατά του κ. Σημίτη.

Και οι δύο επιθέσεις χαρακτηρίζουν τους υβριστές και όχι τους υβριζομένους.

Κάτι που σας ενθουσίασε;

Το συνέδριο της ΚΕΔΚΕ στη Ρόδο και το μήνυμά του. Ξεκινάει κίνημα της Τ.Α. με μια πρωτόγνωρη δυναμική, άρα και με μεγάλες ελπίδες.

Και κάτι που σας εξέπληξε;
Η ελληνική κοινωνία εξαφάνισε μέσα μου τη δυνατότητα της έκκληξης.

Βιβλίο Σημίτη;
Υπήρξε ιστορικός πρωθυπουργός, με ιστορικό έργο. Λάθη δεν κάνουν μόνο όσοι δεν δημιουργούν. Μια πολιτική προοπτική που δεν θεμελιώνεται και στο παρελθόν χτίζει στην άμμο, γι' αυτό ο Σημίτης είχε και το δικαίωμα και το χρέος να καταγράψει τη δική του ιστορική εκδοχή.

[ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΕΝΙΚΟ]

Και δεν το εξαργύρωσαν...

Της Αμαλίας Νεγρεπόντη

σιωπηρές σχέσεις εμπιστοσύνης, χωρίς τις οποίες δεν μπορεί να υπάρχει ζωή σε μία πολιτισμική κοινωνία. Άλλωστε, το «Αγωνίζεσθαι υπέρ δικαιοσύνης και ελευθερίας» έχει γίνει σχήμα κενό,

διαφανές που ταιριάζει όπου και σε ό,τι το εφαρμόσεις. Έχω σιχαθεί τις βαρυσήμαντες δηλώσεις, την ετήσια οικειοποίηση της επετείου και την «άντληση μηνυμάτων» από αυτήν. Ήμουν αγέννητη εκείνη την ημέρα, ξημερώματα της 17ης Νοεμβρίου, όταν η – κατά τα άλλα αστή – μαμά μου είχε εγκαταλείψει τη δουλειά της για να σπεύσει στο Πολυτεχνείο, όπου ήταν μαζί με εκατοντάδες άλλους «ανώνυμους» πολίτες, εργαζόμενους, φοιτητές, ακόμα και με μικρούς μαθητές που την είχαν κοπανάσει από το σχολείο, όταν μπήκαν τα τανκς. Ίσως γι' αυτό για μένα το Πολυτεχνείο ήταν πάντα μία ιδέα. Η ιδέα. Του αγώνα για την ελευθερία, τη δημοκρατία, τη δικαιοσύνη. Ίσως γι' αυτό επί χρόνια θεοποιούσα όλους εκείνους που

είχαν διακριθεί στον αντιστασιακό αγώνα – όχι από τη χλιδατή «εξορία» των ευρωπαϊκών πρωτευουσών, εννοείται! – και σνομπάριζα όλους εκείνους που θα μπορούσαν να ήταν «εκεί», αλλά για κάποιο λόγο δεν ήταν. Ίσως γι' αυτό, όταν επιτέλους χώνεψα ότι μπορεί ακόμη και καθάρματα να είναι ή να γίνουν ήρωες, ήμουν απαρηγόρητη. Δεν άντεχα το εφήμερο και σχετικό των πάντων. Το φθαρτό και φθαρμένο. Ίσως γι' αυτό προτίμησα να αφεθώ ελεύθερη από κάθε κλισέ, να αναζητώ την όποια αλήθεια και ουσία μόνο στους ξεχωριστούς ανθρώπους. Και είμαι βέβαιη πως είναι τυχαίο που όλοι τους – με εξαίρεση μόνο τους πολύ νέους – ήταν, με κάποια έννοια, στην εξέγερση στο Πολυτεχνείο. Και δεν το εξαργύρωσαν.